

ת"פ 26078/10/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן, המאשימה נגד יונס גזאוי, הנאשם

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 26078-10-16 שלוחת תביעות מרום הגליל
והגולן נ' גזאוי

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן -
המאשימה

נגד
יונס גזאוי - הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו עבירות **הפרעת שוטרי במילוי תפקידו** - לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **העלבת עובד ציבור** - לפי סעיף 288 לחוק העונשין **והתנהגות פרועה במקום ציבורי** - לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 18/10/16 סמוך לשעה 16:55, במסגרת סיור מניעתי בכפרו של הנאשם טובא זנגריה, זיהו שוטרים של צוות מג"ב, אופנוע עליו רכבו שני נערים ללא קסדות ואשר נסעו נגד כיוון התנועה. לאחר שהשוטרים חשדו כי מדובר באופנוע גנוב שתאם פרטי אופנוע אשר נגנב בקיבוץ הגושרים, הם סימנו לנערים לעצור אולם אלה לא צייתו ונמלטו במהירות, ולכן השוטרים דלקו אחריהם עד שהאופנוע נעצר סמוך לביתו של הנאשם והנערים ברחו מהמקום.

בהמשך, כך על פי כתב האישום המתוקן ובהסכמת המאשימה, החל הנאשם להתפרע ולצעוק לעבר השוטרים והתנהג בצורה מאיימת. בין היתר הסיר הנאשם נעל מרגליו כאיום לתקוף. מעשיו אלה של הנאשם גרמו, על פי כתב האישום המתוקן, להתלהמות של אנשים נוספים שהיו במקום.

בהמשך למתואר לעיל, הפריע הנאשם לשוטר שביצע בזירת האירוע את מעצרו של אחיו, ששמו זכריא גזאוי. הנאשם הפריע לביצוע המעצר, בכך שדחף את השוטר ואיפשר לאח לברוח.

בינתיים הוזעק למקום כוח משטרה נוסף, על מנת לסייע לכוח המשטרה, שכבר נמצא במקום, להשתלט על הקהל שהתאסף והחל לסכן את השוטרים בביצוע תפקידם.

בהמשך, הודיע מפקד הכוח, שהגיע למקום, לנאשם על מעצרו. בתגובה, החל הנאשם לברוח מהמקום ונעצר אחרי כמה מאות מטרים.

כתב האישום ציין בנוסף, כי במקביל לאירועים שתוארו לעיל, התאסף במקום קהל רב שסיכן את השוטרים והפריע להם במילוי תפקידם, בכך שזרקו עליהם מנגלים, אגרטלים, כסאות וחפצים נוספים.

2. ביום 20/12/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל. יצוין כי מדובר בתיקון משמעותי, שכלל מחיקה נרחבת של עובדות כמו גם של סעיפי חיקוק, אשר יוחסו בכתב האישום המקורי ונמחקו. הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שלא יחייב את הצדדים. ב"כ הנאשם ביקש בנוסף שהתסקיר יתייחס לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, וכך הוריתי, תוך הבהרה כי אין במתן ההוראה כמבוקש משום הבעת עמדה לגבי הענישה.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 19/4/17, הנאשם בן 37, נשוי ואב לשלושה ילדים, בוגר 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, כיום, כך על פי התסקיר, לומד הנדסה אזרחית - ניהול בנייה במסגרת המכללה הארצית להכשרה מקצועית בסכנין.

עוד עלה מהתסקיר, כי מאז שנת 2013 עבד הנאשם באספקת עובדים והסעתם למפעלים והביע תקווה להקים חברת כוח אדם ולהנפיק רישיון נהיגה על אוטובוס.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ו-9 ילדים, אח אחד, שמוזכר אף הוא בכתב האישום כפי שפורט, ריצה בעבר עונש מאסר של שנה בכלא צבאי בגין עבירות נשק. הנאשם שיתף כי קיימים יחסים קרובים ומשמעותיים עם הוריו, ושרות המבחן התרשם כי גדל במשפחה ללא מאפיינים פתולוגיים.

הנאשם נשוי מאז שנת 2008. רעייתו עקרת בית העוזרת לו לנהל את התחום הפיננסי במסגרת עבודתו. הנאשם ציין כי בנו הבכור היה עד לאירועי כתב האישום וכי הוא חש צער על כך שהבן היה עד להתנהגות בלתי הולמת של אביו, בעטיה הובל למעצר.

התסקיר פירט כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירות - הנאשם קיבל אחריות, ציין כי יצא להגנת אחיו וכי פעל בדרך בלתי לגיטימית כלפי השוטרים. עוד ציין הנאשם כי בבירוחו מהמקום ביקש להרחיק את בנו מהאירוע על מנת שלא יצפה במתרחש. צוין כי הנאשם מודע לשליליות שבהתנהגותו וכי הביע חרטה על מעשיו. הנאשם הוסיף וציין כי במהלך חייו נמנע מלהיקלע לאירועים שליליים בכפרו וחש אכזבה עצמית נוכח העמדתו לדין פלילי.

הנאשם תיאר בפני שרות המבחן את אירוע העבירות והתייחס לאחריותו האישית בביצועה, והבין את משמעות הפרת החוק והנורמות החברתיות.

שרות המבחן התרשם מאדם ללא מאפיינים עברייניים באישיותו, ובבואו לשקול את סיכויי שיקומו מול הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק על ידו, ציין שרות המבחן את יכולתו של הנאשם לגלות אחריות ויציבות במסגרות החיים, את יכולתו ליצירת קשרים טובים ובטוחים עם אחרים, ואת היותו בעל רשת ביטחון חברתית ומשפחתית משמעותית המסוגל לתפקד באופן עצמאי ולצמצם את חשיפתו להשפעות שליליות.

יחד עם זאת, מצא שרות המבחן כי בעתות מצוקה נוטה הנאשם לפעול על פי הקוד התרבותי המייחס משמעות להגנת האח הבכור על אחיו הצעירים.

להערכת שרות המבחן, הנאשם בעל יכולת לשלוט בדחפיו ולווסתם, אם כי הוא פועל לעיתים מתוך פזיזות ודחף רגעי. שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מיקוד שליטה פנימי, תופס את עצמו כבעל שליטה והשפעה על חייו ומייחס את מה שקורה לו להתנהגות שלו.

הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית וטען כי הבין את טעותו וכי אינו רואה צורך בטיפול.

לאור כל האמור לעיל, המליץ שרות המבחן להעדיף בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי ולחייבו בביצוע 140 שעות של"צ.

שרות המבחן המליץ בנוסף לבטל את הרשעתו של הנאשם נוכח התרשמותו כי הרשעתו עלולה לפגוע בהתפתחותו התעסוקתית. קביעה זו התבססה על הצהרתו של הנאשם על כוונתו להקים חברת כוח אדם, וזאת על אף שהנאשם לא הציג כל מסמך מטעמו או ראיה לפגיעה קונקרטי בתעסוקתו העתידית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 24/4/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה ציין כי מדובר באירוע מתמשך אשר הנאשם לקח בו חלק עיקרי.

לחומרה התייחס התובע לכך שהנאשם התמיד במשך אירוע מתמשך זה בפעולות פליליות, והפנה לכתב האישום על שלבי ההתנהגות המתוארים בו.

צוין כי נטייתו של הנאשם, על פי התסקיר, לפעול לעיתים מתוך פזיזות, לא נענית בכל המלצה טיפולית.

ב"כ המאשימה המשיך וטען כי המלצת שרות המבחן בעניין ביטול הרשעתו של הנאשם, אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה שכן לא הוצג נזק קונקרטי שיפגע בנאשם.

עמוד 3

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס כספי.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ציין כי חלק גדול מכתב האישום תוקן וכי הוא ברף חומרה נמוך בהרבה מכתב האישום המקורי. הסנגור הפנה להתגלגלות העניינים, אשר החלה, על פי הנטען, מפעולה משטרתית שכוונה כלפי שני הצעירים, אשר בינם לבין הנאשם, כך על פי הטענה, אין כל קשר, המשיכה בניסיונות המשטרה לפעול נגד אחיו של הנאשם, והתדרדרה למהומה במהלכה, על פי הנטען, הותז גז על ידי השוטרים ישירות על הנאשם.

הסנגור הפנה לרושם החיובי שהותיר הנאשם בתסקיר, לחרטה ולבושה שהביע, ולעברו הנקי מכל הרשעה. על רקע נתונים אלה ביקש ב"כ הנאשם לראות בהרשעתו כמעידה חד פעמית.

ב"כ הנאשם טען כי בכוונתו של הנאשם לרשום חברת כוח אדם, כשאחד מתנאי הרישום הוא העדר עבירה שיש עמה קלון.

צוין כי הנאשם עובד בתחום הסעות שנים רבות וכי בדעתו לפתוח עסק עצמאי. תוכניות אלה ייפגעו, כך על פי הנטען, ללא ביטולה של ההרשעה. בנוסף, צוין כי גם תוכניותיו של הנאשם לפעול בתחום ההסעות ייפגעו בשל הרשעה פלילית.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן בהתקיים, לטענתו, הקריטריונים בהלכת כתב ולבטל את הרשעתו. עוד הוסיף כי הנאשם היה עצור בין 10 ועד 15 יום ושהה תקופה נוספת של כחודש וחצי במעצר בית מלא.

דברי הנאשם

הנאשם ביקש סליחה והביע תקווה להמשיך ולהתקדם ולחזור להיות האדם שהיה לפני מעצרו.

שאלת ההרשעה

6. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרیف, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה

בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

ברע"פ 1439/13 אליהו קשת נגד מדינת ישראל, חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בהלכת כתב.

"כפי שכבר קבעתי במקום אחר, הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו על-ידי בית-משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341-342 (1997), בו נקבע, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם; ושנית, סוג העבירה המיוחסת לנאשם, מאפשרת להימנע, בנסיבות המקרה, מהרשעה, וזאת, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים..."

7. אם כן, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

8. חומרת העבירה ונסיבותיה - עובדות כתב האישום, עד סעיף 6 שבו, תיארו את הרקע והנסיבות למעשים המיוחסים לנאשם. סבורני כי מקרא כתב האישום המתוקן, למרות תיקונים מפליגים שהוכנסו בו, וגם תוך בחינה זהירה לגבי חלקו של הנאשם באירועים, מביאה למסקנה כי ביטול הרשעת הנאשם בנסיבותיו של מקרה זה איננו הולם את חומרת האירוע ואת חומרתן של העבירות שבוצעו.

אני סבורה כי התקיים ביום אירועי כתב האישום מקרה חמור בו מערכת אכיפת החוק נפגעה, שוטרים בודדים נמצאו בסיכון בביצוע משימה לגיטימית על פי תפקידם, וערכים חברתיים נכבדים נפגעו, והכל בשל רצף אירועים אשר התנהגות הנאשם היוותה בהם חלק מרכזי. התנהגות זו שוללת את ביטול ההרשעה.

9. תחילתו של כתב האישום מתארת פעולת אכיפה משטרתית לגיטימית אשר הצורך בה ברור. סיור משטרתית זיהה אופנוע שאותר כגנוב, ועליו שני רוכבים שפתחו בבריחה מסוכנת ועבריינית, שהובילה את השוטרים לפתח ביתו של הנאשם.

התנהגותו של הנאשם בהפרעה לשוטרים הייתה התנהגות מתמשכת אלימה ותוקפנית. בניגוד לנטען על ידי הסנגור, עובדות כתב האישום מגלות כי הנאשם החל בהתנגדות לשוטרים ובהתפרעות שלא על רקע מעצר אחיו, אלא עוד קודם, כלפי שוטרים שהגיעו לפתח ביתו בעקבות הנערים על האופנוע הגנוב לכאורה.

הנאשם צעק, התלהם, הוריד נעל מרגלו למטרת איום, ובהמשך, לאחר שנעשה ניסיון על ידי אחד השוטרים לעצור את אחיו, המשיך להתפרע, רץ לעבר השוטר ודחף אותו, כך שבפועל איפשר את בריחתו של אחיו.

הטענה שנטענה בטעונו הסנגור, לפיה שוטרים ריססו גז על הנאשם, הנה טענה עובדתית אשר אין ביכולתי

לקבלה שעה שמדובר בעובדות אשר אינן מוזכרות בכתב האישום, ואינן מוסכמות. ואולם יצוין כי גם אילו קיבלתי את הטענה כלשונה, הרי שיתכן והיה מוצדק לקבוע כי בהתזת גז באירוע של התפרעות רחבת היקף כפי שתואר, יש משום הצדקה.

הנאשם אמנם לא הורשע בתקיפת שוטר, ואולם הפרעת השוטר, תוך ריצה אליו ודחיפתו הפיזית, מהווה דרגת חומרה גבוהה במיוחד של עבירה זו.

התקהלות קהל רב במקום, שהיה עויין, הפריע וסיכן את השוטרים, ובהמשך אף השליך חפצים על השוטרים - הנה נסיבה חמורה, אשר נגרמה בשל התנהגותו של הנאשם שהביאה להסלמה.

לא היה מנוס מהזעקת כוח נוסף לזירה, ואולם הנאשם המשיך בהתנהגותו גם לאחר שהכוח הנוסף, עם קצין ממונה, התווסף לכוחות הפועלים, ולבסוף אף ברח מהמקום, עד שנתפס.

התנהגותו של הנאשם אינה מאופיינת בתכנון, ולא מדובר במזימה עבריינית קרת רוח.

לעומת זאת, מדאיגים מאפייניה של ההתנהגות שהנם התלהמות, חמימות המוח, אי ציות לחוק וזלזול בו ואיבה גלויה לכוחות המשטרה.

10. התנהגותו של הנאשם פגעה בערכים מוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי, והציות לחוק. בנוסף נפגעו עקרונות שמירה על ביטחונם האישי ועל שלמות גופם של השוטרים ועל יכולתם לבצע את תפקידם כדין בלי שיחששו לחייהם ולגופם.

אוכפי החוק ראויים להגנה על שלומם, בדרך של כפיית ציות, הישמעות להוראות, והימנעות מהפרעה להם במהלך מילוי תפקידם.

הסדר הציבורי והאינטרס הכללי של אזרחי המדינה לשמור על סביבה נקיה מעבריינות מכתובה את הצורך להבטיח שלא יהיה אזור החסום בפני אכיפה משטרתית.

גזר הדין מצופה לצאת במסר ברור של גינוי התנהגות המונעת בפועל פעילות חוקית וחיונית.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל**, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור באופן כללי:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא

אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 דוד קריה נגד מדינת ישראל (02.08.10):

"..יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק.."

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים שפורטו לעיל היא ברף בינוני.

למרות חומרתה של ההתנהגות, הסתיים האירוע מבלי שנגרם נזק פיזי למי מהשוטרים, והמסקנה הנה כי בסופו של דבר החזיקו השוטרים, על אף הקושי, בשליטה באירועים.

אף על פי שנהג באלימות, הפריע והתפרע, התנהגותו של הנאשם נופלת בחומרתה מאירועים חמורים אחרים, בהם מופעלת אלימות קשה יותר.

הנאשם לא היה היחיד שתרם לליבו האירועים, וניכר כי רבים אחרים, אשר ככל הנראה לא אותרו ולא הואשמו, פעלו כמוהו, ואולי באופן חמור משלו.

לגבי נקודה זו טען בא כוחו של הנאשם כי הנאשם הופלה לעומת אחרים שלא הואשמו, ואולם טענה זו דינה להידחות. אירוע פרוע רב משתתפים, שבו מצויים שוטרים בסיכון עד כי נאלצים הם להגן על עצמם, עלול להסתיים, מעצם טבעו, בלכידה חלקית של המעורבים בכף. מדובר בעבירות נפוצות הקשות לפענוח. לפיכך ישנו אינטרס לענישה מרתיעה לשם העברת מסר בדבר חומרת המעשים.

12. לנוכח הפגיעה הממשית בערכים המוגנים, בשלטון החוק ובשוטרים, חומרת המעשים והתמשכותם, אני סבורה, כאמור, כי ביטול ההרשעה בנסיבותיו של המקרה אינו הולם. ביטול הרשעה במקרה זה יהווה מסר סלחני עד כדי גושפנקא למתפרעים בכוח ולמתנגדים עתידיים לציות לחוק. אי הרשעה תוצדק, אם בכלל, רק במקרה חריג ביותר, שבו תוכח פגיעה משמעותית ואנושה ממש של ההרשעה בנאשם.

13. פגיעה קונקרטיה בנאשם - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו לשכנע את בית המשפט כי הנזק שייגרם לו אם יורשע הוא חמור ובלתי מידתי והוא עולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בהימנעות מהרשעתה.

על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לו נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

מצאתי, למרות שבחנתי בקפידה את הנטען, ועל אף המלצתו של שרות המבחן, כי הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטיה בעתידו. למעט הטענה הכללית כי הרשעתו עלולה לפגוע בעתיד בהתפתחותו התעסוקתית, לא הפנה הנאשם לראיות ממשיות על כך כי העיסוקים העתידיים המתוכננים ייפגעו.

לא הובא כל מצע על כך שהנאשם אכן פנה לאותם עיסוקים, ומדובר במי שעד מעצרו עבד כשכיר.

הסנגור טען כי הנאשם עתיד להקים חברת כוח אדם, תחום בו הוא עוסק מאז שנת 2013, והוא מתכוון לרשום אותה כדין. נאמר שאחד התנאים לרישום כאמור, הוא היעדר הרשעה שיש עמה קלון. לא הוצגה כל ראיה בעניין זה ולא הוצג כל מסמך שיאושש את טענתו של הסנגור או שיעיד על כוונתו של הנאשם כנטען.

הטוען לפגיעה קונקרטיה עליו חובת הראיה להוכיח את הפגיעה הנטענת ומשלא הוכח בפניי נזק ממש וקונקרטי לעתידו של הנאשם, איני רואה מקום לבטל את הרשעתו.

לאור האמור לעיל, הרשעת הנאשם נותרת על כנה.

דין והכרעה - גזירת העונש

14. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בעניינינו, כפי שפורט, הסתפקה המאשימה בעתירה למאסר בעבודות שרות - עונש אשר להשקפתי מצוי בקצהו

הנמוך של מתחם הענישה בנסיבות ביצוען של העבירות.

לנוכח עמדתה המקלה של המאשימה, אשר לקחה בחשבון את נתוני החיוביים של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, מתייטר למעשה הצורך בקביעת מתחם העונש. אף על פי כן, אתייחס בקצרה לגזרי דין שניתנו לנאשמים בנסיבות דומות.

מדיניות הענישה

15. התייחסתי, בדיון שנערך בשאלת ההרשעה, לערכים שנפגעו ולנסיבות ביצוען של העבירות במקרה זה. עיון בפסיקה של הערכאות השונות מעלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. מצאתי כי ברוב המקרים בהם העבירה העיקרית או היחידה הינה הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נגזרו על נאשמים עונשים מתונים בדמות מאסר על תנאי, קנס או הארכת מאסר על תנאי. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל או בדרך של בעבודות שרות, כשכל מקרה נבחן לגופו.

א. רע"פ 5979/06 **דניאל בודהנה נגד מדינת ישראל (25.07.06)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הועמד לדין בבית משפט השלום בגין עבירות תקיפה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המבקש זוכה מחמת הספק מעבירת תקיפת שוטר והורשע בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי.

ב. רע"פ 5579/10 **דוד קריה נגד מדינת ישראל (02.08.10)**, המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והרשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיעו בביצוע העבירות הנ"ל וגזר עליו 9 חודשי מאסר על תנאי.

ג. רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נגד מדינת ישראל (11.05.15)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו. נגד המבקש הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמת נוספת לסלק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. המבקש סירב לפתוח את הדלת לבקשת שני שוטרים וברח מהמקום. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי.

ד. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ה. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערערת הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ.

ו. ע"פ (ירושלים) 53885-06-14 **ראיד מחאג'נה נגד מדינת ישראל (20.05.15)**, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט הטיל עליו תשלום קנס כספי והארכת מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

ז. ע"פ (נצרת) 65718-11-16 **דנה אלימלך נגד מדינת ישראל (04.04.17)**, ערעור של שני מערערים, בני זוג, שנדונו במאוחד. המערער ערער על הכרעת הדין בעניינו והמערערת על פסק הדין בעניינה. המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס. והמערערת בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונגזרו עליה 3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי זיכה את המערער מעבירת שיבוש מהלכי משפט והרשיעו תחתיה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והותיר את רכיבי גזר הדין על כנם, כאשר המאסר על תנאי יחול רק על עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הערעור של המערערת נדחה על שני חלקיו. בקשת רשות ערעור שהגישה המערערת לבית המשפט העליון 3958/17, נדחתה אף היא (החלטה מיום 20.06.17).

ח. ת"פ (פתח תקווה) 37099-01-13 **מדינת ישראל נגד בוגדן סקלרוד (30.01.14)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות למעצר. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

ט. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שגיא (05.02.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

16. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל או בעבודות שרות.

גזירת עונשו של הנאשם

17. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הבין את הפסול שבהם והביע צער וחרטה על ביצועם, אך לא הביע נזקקות טיפולית.

הנאשם בן 37 שנים, אב למשפחה בת חמש נפשות, בנו היה עד לאירועי כתב האישום ונראה, כך עולה מתסקיר שרות המבחן, כי הוא מצר על כך וכי אין זו הדרך בה הוא מעוניין לחנך את ילדיו.

התרשמותו של שרות המבחן מהנאשם הייתה חיובית, ואף הומלץ להימנע מהרשעתו.

על אף חומרתו של האירוע, מצאתי כי ראוי לשפוט את הנאשם על הצד המקל, ולזקוף לזכותו את נתוני החיוביים, שבראשם היעדרו המוחלט של עבר פלילי, ובנוסף קבלת האחריות המלאה. כאמור, לא מצאתי כי המקרה נמנה עם אותם המקרים בהם ראוי לסיים את התיק ללא הרשעה. יחד עם זאת, לאור נתוני החיוביים של הנאשם, וכדי לא להכתיים את רישומיו במאסר בפועל - אמנע במקרה זה מהטלת מאסר, אף לא לריצוי בעבודות שרות. מצאתי כי נדרש רכיב ענישה מעשי בשל חומרת האירועים, ולשם המסר ההרתעתי, ורכיב זה יהיה של"צ בהתאם להמלצה.

סוף דבר

18. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירות נגד שוטרים, או עבירת התפרעות במקום צבורי בה הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 140 שעות, שיבוצעו במסגרת המתנ"ס המקומי בטובא, בסיוע לפעילות קידום נוער.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. קנס על סך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 1/12/17, ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד השיעורים במועדים שלעיל, יעמיד את מלוא סכום הקנס לפירעון מיידי.

עמוד 11

ד. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים, מלעבור על כל אחת מהעבירות בהן הורשע. במידה ולא יחתום כאמור תוך 7 ימים, ייאסר ליומיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.